Maratonul

Maratonul

În anul 490 î.H., 600 de corăbii ale noii flote persane se îndreptau pe mare spre vest. Frica şi groaza mergeau înaintea lor. Darius, puternicul rege persan, îşi trimisese cei mai buni războinici pentru a-i nimici pe greci. Persanii debarcară pe coasta orientală a peninsulei Attica, în câmpia Maratonului. Siguri de victorie, aduseră cu sine şi lanţurile cu care elinii urmau să fie legaţi şi duşi ca sclavi spre răsărit. La scurt timp însă, şi grecii sosiră la faţa locului. Curajosul lor strateg Miltiade înaintă în mare grabă cu 10.000 de ostaşi înarmaţi până în dinţi în întâmpinarea armatei persane, care era mult mai numeroasă. Printr-un atac prin surprindere, grecii se năpustiră asupra lor străbătând cu repeziciune ploaia de săgeţi nimicitoare, după care atacară cu o furie îngrozitoare rândurile arcaşilor persani fără armură. După o luptă tenace avu loc deznodământul. Cu toată rezistenţa îndârjită, invadatorii reuşiră doar cu greu să se salveze în corăbiile lor. La apusul soarelui părăsiră coasta Atticii umiliţi şi însângeraţi.

Grecii jubilau. Pentru prima dată fusese învinsă o oştire persană. În amurgul serii, un alergător fugi gâfâind printre vii şi livezi de măslini până la Atena, la o depărtare de peste 40 de kilometri. Mai strigă cu ultima putere „Victorie! Victorie!“, după care se prăbuşi mort în piaţa din Atena.

Aproape cu 2.500 de ani mai târziu au avut loc în 1964 Jocurile Olimpice de la Tokio. Dacă în domeniul sportului se mai întâmplă minuni, atunci acestea au avut loc în ziua finală la atletism în cursa maraton de 42,196 de kilometri, în aerul sufocant şi plin de fum al acestei mari metropole.

Pistolul dădu semnalul de start. Parcă prea lent se puseră în mişcare alergătorii, adevăraţii eroi ai disciplinelor olimpice! Pe o întindere de peste 42 de kilometri, ce corespundea distanţei dintre localitatea greacă Maraton şi Atena, energia trebuia repartizată exact. Cel cu numărul 17 de pe ultimul rând din dreapta, Abebe Bikila, era unul dintre mulţii alergători. Această întrecere, pe care numai el singur o stăpânea suveran, avea să fie maratonul său. Două milioane de japonezi stăteau de-a lungul traseului şi îl aclamau pe plutonierul în vârstă de 27 de ani din garda palatului imperial din Addis Abeba. Deja în 1960 la Roma câştigase pentru Etiopia medalia de aur şi, ceea ce nimeni nu putea să creadă că ar fi cu putinţă, se va realiza şi de data aceasta: aur la maraton pentru Etiopia! Cu un avans de peste un kilometru, acest sportiv rezistent şi zvelt a câştigat într-un timp, care până atunci a fost socotit ca imposibil pentru distanţa de maraton.

Să aruncăm o scurtă privire asupra deţinătorilor de performanţe de odinioară şi din prezent pe această distanţă. Câştigătorul olimpic din Los Angeles, în anul 1932, renumitul argentinian Zabala, care odinioară bătuse recordul în această alergare în 2 ore, 31 de minute şi 36 de secunde, a dorit să câştige la Berlin în 1936 pentru a doua oară medalia de aur, însă după 22 de kilometri s-a prăbuşit. La fel şi „locomotiva cehă“, Emil Zatopek, care în anul 1952 la Helsinki câştigase trei medalii de aur, şi anume la 5.000 de metri, la 10.000 de metri şi în maraton, a eşuat în 1956 la Melbourne la a doua sa încercare pentru medalia de aur la maraton. La olimpiadele din Atlanta, în anul 1996, şi Sidney, în anul 2000, aproape în toate disciplinele a fost vizibil progresul în antrenament. Au trecut în orice caz peste 30 de ani de la olimpiada din Tokio. O nouă generaţie de alergători a păşit pe locurile de start. În Atlanta, alergătorul Josia Tugwane, înalt de numai 1,58 metri şi 45 de kilograme greutate, a câştigat medalia de aur pentru Africa de Sud în timpul fantastic de 2 ore, 12 minute şi 36 de secunde. Dar cu acest rezultat de vis s-a aflat în urma lui Abebe Bikila, rege printre eroii singuratici ai străzii.

Să revenim la Tokio. Când a alergat Bikila, a fost de faţă şi Emil Zatopek, precum şi Jesse Owens, „minunea neagră“, câştigătorul a patru medalii de aur în anul 1936. Ce-i drept, ca om de vârstă mijlocie, bine situat, nici el nu a vrut să renunţe să fie prezent la acest mare concurs. Chiar şi lor, oamenilor de specialitate, li s-a tăiat răsuflarea când Abebe Bikila, atletul de culoare, după circa 15 kilometri s-a distanţat de grandiosul australian Ron Clarke şi a pornit înainte cu o viteză ca în poveşti.

După exact o oră şi 48 de secunde a parcurs distanţa de 20 de kilometri, după care alergarea a continuat pe un teren defavorabil. La kilometrul 35 a băut o înghiţitură de ceai dintr-un pahar de carton, fără să-şi piardă ritmul de fugă. La scurt timp după aceasta s-a văzut stadionul. Adunându-şi ultimele puteri, a parcurs şi ultimele sute de metri până pe stadion, unde a fost primit cu o explozie de bucurie de nedescris. Dacă n-ai fi ştiut că viteazul atlet parcursese deja peste 40 de kilometri, ai fi putut crede că tocmai făcuse o rundă în jurul stadionului. Dar cronometrul stadionului arăta 2 ore, 12 minute şi 11,2 secunde. Zapotek a exclamat: „Cine aleargă pe această pistă cu urcuşurile infinite în acest timp record, acela nu mai poate fi numit grandios, acela nu mai este un fenomen, ci este ceva de nedescris!“. Chiar şi rezultatele remarcabile ale următorilor alergători au pălit în faţa unui asemenea record de timp. În timp ce ceilalţi sportivi deplin epuizaţi au necesitat îngrijiri medicale, Bikila şi-a scuturat extraordinara oboseală prin câteva exerciţii de gimnastică. Ochii lui negri străluceau. Premiul râvnit era obţinut!

Şi în Cuvântul lui Dumnezeu, în câteva locuri e vorba de „alergare“, precum şi de pista de alergări şi premiul câştigat. Însuşi Isus Hristos şi apostolii au vorbit în repetate rânduri în pilde pentru a fi înţeleşi. Şi viaţa ta este asemenea unei alergări. Dacă aceasta va fi pe distanţă scurtă sau maraton, nu are importanţă. Importante sunt startul şi ţinta. Numeroşi sunt alergătorii pe pista largă a plăcerilor lumeşti şi a egoismului. O astfel de alergare duce cu siguranţă la o veşnică pierzare. La începutul acestui drum se află o strălucire înşelătoare, iar la capătul lui, noaptea. Aceasta cu mult mai repede decât bănuiesc cei mai mulţi! Chiar Iov a trebuit săzică: „Zilele mele aleargă mai iuţi decât un alergător“ (Iov 9.25). De-ai dori ca timpul pus ţie la dispoziţie să-l trăieşti spre cinstea lui Dumnezeu!

Domnul Isus te cheamă pentru a te conduce pe o nouă cale. De aceea păşeşte pe stadionul credinţei! Tot ceea ce împiedică alergarea ta, păcatul şi vina, El vrea să le înlăture din calea ta. Orice povară, oprire şi întârzieri inutile nu sunt potrivite pentru un alergător pe pista de alergări.

„Luptă-te lupta cea bună a credinţei“(1 Timotei 6.12). Mulţi eroi adevăraţi au primit deja o răsplată nemuritoare pe acest stadion al credinţei. „Şi noi, dar, fiindcă suntem înconjuraţi cu un nor aşa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică şi păcatul care ne înfăşoară aşa de lesne şi să alergăm cu stăruinţă în alergarea care ne stă înainte. Să ne uităm ţintă la Căpetenia şi Desăvârşirea credinţei noastre, adică la Isus“ (Evrei 12.1-2).

„Uitaţi ce este-n urmă şi lăsaţi povara,Priviţi mereu-nainte, căci cel jerfit e Unul;El înveseleşte îndată o inimă bolnavă,Cu drag şi cu simţire El rana ta o leagă.

Aşa urcaţi voi liberi cu El, în El mai sus,Spre înălţimi cu soare ce n-au în veci apus.El merge înainte croind drumuri tot mai noi;Pe duşmani şi potrivnici lăsându-i înapoi.

Iar tot ce vă mai ţine captivi pe vechiul drum,O, aruncaţi îndată ca pe un coşmar!Înmormântată fie lumea pentru voi,În groapa-n care Isus învie pentru voi!

De aceea, tot mai sus să ne-ndreptăm privirea,Cu pas uşor şi hotărât să-nfăptuim unirea!Cu Maestrul nostru sfânt să mergem mână-n mână,Pe calea sfântă, dreaptă şi plină de lumină.“

clickbible.org